

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Α. Κάρνου, Α.Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: 2651/2023 i-Justice

Μεταξύ:

1. Αλίκη Παπαδοπούλου ΑΔΤ 774198, εκ Λεμεσού
2. Τάσος Αναστασίου ΑΔΤ 736360, εκ Λεμεσού
3. Χρίστος Αναστασίου δια των πλησιέστερων φίλων και συγγενών του —
γονέων του Αλίκης Παπαδοπούλου και Τάσου Αναστασίου αριθμός
διαβατηρίου Κ00448063, εκ Λεμεσού
4. Σάββας Αναστασίου δια των πλησιέστερων φίλων και συγγενών του —
γονέων του Αλίκης Παπαδοπούλου και Τάσου Αναστασίου αριθμός
διαβατηρίου Κ00448100, εκ Λεμεσού
5. Alexander Osinin Αρ. Ταυτότητας 1303133, εκ Λεμεσού
6. Liudmila Osinina Αρ. Ταυτότητας 0001303134, εκ Λεμεσού
7. Olga Zhukova ΑΔΤ 1345456, εκ Λεμεσού
8. Gaye Lorraine Dixon, αρ. Διαβατηρίου Κ00428372, από Ηνωμένο
Βασίλειο

Εναγόντων

και

Oleksandr Zhuravlon, εκ Λεμεσού

Εναγόμενου

Ημερομηνία: 12 Αυγούστου 2024

Εμφανίσεις:

Για ενάγοντες – αιτητές: κ. Α Γεωργίου για Χρήστος Φοίβος Κληρίδης Δ.Ε.Π.Ε.

Για εναγόμενο – καθ' ου η αίτηση: κ. Χρ. Χατζηλοΐζου για Χρήστος Χατζηλοΐζου
Δ.Ε.Π.Ε.

Ενδιάμεση Απόφαση

(σε αίτηση για έκδοση προσωρινών διαταγμάτων)

Με την υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο Αγωγή οι ενάγοντες αξιώνουν την έκδοση απαγορευτικών διαταγμάτων, καθώς και αποζημιώσεις, λόγω κατ' ισχυρισμό παραβιάσεων από πλευράς του εναγόμενου των συνταγματικών τους δικαιωμάτων για προστασία της ιδιοκτησίας και της ιδιωτικής ζωής, αλλά και για κατ' ισχυρισμό διάπραξη εις βάρος τους από τον εναγόμενο των αστικών αδικημάτων της παράνομης επέμβασης στην περιουσία τους και της επίθεσης.

Με μονομερή αίτηση ημερομηνίας 15 Δεκεμβρίου 2023, οι ενάγοντες - αιτητές ζήτησαν και εξασφάλισαν την έκδοση των πιο κάτω προσωρινών διαταγμάτων:

A. Διάταγμα με το οποίο διατάσσεται ο Καθ' ου η Αίτηση να μην προσεγγίζει είτε άμεσα είτε έμμεσα, είτε πεζός, είτε με χρήση οποιουδήποτε άλλου οχήματος ή αντικειμένου, είτε μέσω τρίτων εργοδοτούμενων ή και υπαλλήλων ή και πρακτόρων ή και άλλως πως προσώπων ενεργούντων δια λογαριασμό του ή και άλλως πως και/ή να μην έρχεται στους χώρους στάθμευσης ιδιοκτησίας των Αιτητών 3, 5, 6, 7 και 8 ως αναλογούν στα διαμερίσματα αρ. 101, 301 και 401 στο συγκρότημα Sea Through στην οδό Αμαθούντος 63, Άγιος Τύχωνας, Λεμεσός εφεξής «Sea Through» ή και να φράσσει με οποιοδήποτε τρόπο και με οποιοδήποτε αντικείμενο, είτε όχημα είτε άλλως πως, τους εν λόγω χώρους στάθμευσης ή και να παρεμποδίζει με οποιοδήποτε τρόπο και με οποιοδήποτε αντικείμενο, είτε όχημα είτε άλλως πως, την είσοδο ή και την έξοδο των εν λόγω χώρων στάθμευσης, μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης επί της απαίτησης ή την ημερομηνία κατά την οποία το διάταγμα ορίζεται επιστρεπτέο ή την έκδοση νέας διαταγής του Δικαστηρίου.

B. Διάταγμα με το οποίο διατάσσεται ο Καθ' ου η Αίτηση να μην προσεγγίζει είτε άμεσα είτε έμμεσα, είτε δια τηλεφώνου, είτε δια μηνυμάτων, είτε προσωπικά, είτε μέσω τρίτων εργοδοτούμενων ή και υπαλλήλων ή και πρακτόρων ή και άλλως πως προσώπων ενεργούντων δια λογαριασμό του ή και άλλως πως και/ή να έρθει και/ή να εισέλθει εντός 20 μέτρων περιμετρικά του προσώπου των Αιτητών 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 και 8 σε οποιονδήποτε χώρο, είτε δημόσιο, είτε ιδιωτικό και ή δρόμο και/ή πεζοδρόμιο και/ή ιδιωτικό χώρο ελεύθερης διακίνησης και/ή

ελευθέρως εισόδου ή και των διαμερισμάτων ιδιοκτησίας ή και κατοχής ή και διαμονής των Αιτητών οπουδήποτε ή και στο συγκρότημα Sea Through με εξαίρεση περίπτωση όταν η προσέγγιση των Αιτητών από τον Καθ' ου η Αίτηση είναι αναγκαία, μόνον δια να εισέλθει ή και παρέχει πρόσβαση στο διαμέρισμα του στο Sea Through ή και για την έξοδο από το εν λόγω διαμέρισμα του αρ. 102 και σε κάθε περίπτωση για όχι περισσότερο από 60 δευτερόλεπτα μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης επί της απαίτησης ή την ημερομηνία κατά την οποία το διάταγμα ορίζεται επιστρεπτέο ή την έκδοση νέας διαταγής του Δικαστηρίου.

Γ. Διάταγμα με το οποίο διατάσσεται ο Καθ' ου η Αίτηση να μην διατηρεί ή και λειτουργεί ή και να έχει οποιαδήποτε πρόσβαση σε κύκλωμα κλειστής παρακολούθησης «CCTV» ή οποιοδήποτε κύκλωμα ή σύστημα παρακολούθησης των Αιτητών ή και του χώρου, είτε κοινόχρηστου είτε ιδιωτικού, ευρισκόμενου στο συγκρότημα Sea Through στην οδό Αμαθούντος 63, Άγιος Τύχωνας, Λεμεσός είτε άμεσα είτε έμμεσα είτε μέσω τρίτων εργοδοτούμενων ή και υπαλλήλων ή και πρακτόρων ή και άλλως πως προσώπων ενεργούντων δια λογαριασμό του ή και άλλως πως χωρίς την απαιτούμενη άδεια από την αρμόδια αρχή προσώπων μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης επί της απαίτησης ή την ημερομηνία κατά την οποία το διάταγμα ορίζεται επιστρεπτέο ή την έκδοση νέας διαταγής του Δικαστηρίου.

- Δ. Το παρόν διάταγμα δεν απαγορεύει στον Καθ' ου η Αίτηση να εισέρχεται εντός ακτίνας 20 μέτρων ή και εντός ακτίνας μικρότερης 20 μέτρων περιμετρικά του προσώπου των Αιτητών νοουμένου ότι κατά την είσοδο του αυτή δεν υπερβαίνει τα 60 δευτερόλεπτα και νοουμένου ότι η είσοδος του αυτή γίνεται αποκλειστικά και με σκοπό την πρόσβαση του στο διαμέρισμα ιδιοκτησίας του αρ. 102 ή στο όχημα του νοουμένου ότι αυτό είναι σταθμευμένο στο χώρο στάθμευσης που ανήκει ή και αναλογεί στο διαμέρισμά του αρ. 102.

Τα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται η αίτηση, καταγράφονται σε ένορκη δήλωση της ενάγουσας 1, (εφεξής: «η ΕΔ ΑΠ») η οποία αναφέρει εν συντομία τα εξής:

Η ενάγουσα 1 είναι σύζυγος του ενάγοντος 2, μητέρα των εναγομένων 3 και 4 και πλήρως εξουσιοδοτημένη από όλους τους ενάγοντες να προβεί στη σχετική ένορκη δήλωση εκ μέρους τους. Επιπλέον η ομνύουσα δηλώνει «*γνώστρια των γεγονότων που αφορούν την παρούσα υπόθεση*» και μέλος της διαχειριστικής επιτροπής της πολυκατοικίας με την ονομασία “Sea Through” στη Λεμεσό, της οποίας πρόεδρος είναι ο ενάγων 5. Ως η ομνύουσα αναφέρει, τόσο ο εναγόμενος, όσο και όλοι οι ενάγοντες εκτός από την ίδια, είναι ιδιοκτήτες διαμερισμάτων στην πιο πάνω πολυκατοικία.

Περαιτέρω, αποτελεί θέση της ομνύουσας ότι κατά τα έτη 2022 – 2023 ο εναγόμενος άρχισε να βρίζει, να απειλεί και να επιτίθεται στους ενοίκους της πολυκατοικία, ρίχνοντας τους γυαλιά, ντομάτες, αυγά και άλλα αντικείμενα στα σπίτια τους. Επιπλέον, κατά το ίδιο διάστημα, ο εναγόμενος άρχισε να σπάζει και να πετά διάφορα αντικείμενα στην κοινόχρηστη πισίνα, όπως ρούχα, σκουπίδια, φαγητά, γυαλιά, έπιπλα και ηλεκτρικές συσκευές.

Ειδικότερα, σε ότι αφορά τους ενάγοντες 5 και 6, η ομνύουσα αναφέρει ότι αυτοί, ως ιδιοκτήτες του διαμερίσματος 401 ανά ½ μερίδιο έκαστος, έχουν αποκλειστικό δικαίωμα στις αποθήκες 1, 2, 3 και 4, καθώς και στους καλυμμένους χώρους στάθμευσης της πολυκατοικίας με αρ. 7 και 8. Αντίγραφο τίτλων ιδιοκτησίας των εν λόγω εναγόντων, όπου σημειώνονται τα ρηθέντα αποκλειστικά τους δικαιώματα επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 1. Επιπλέον, επισυνάπτονται στην ΕΔ ΑΠ, ως Τεκμήριο 2, σχέδιο διαχωρισμού της πολυκατοικίας, όπου επιβεβαιώνονται τα πιο πάνω αποκλειστικά δικαιώματα των εναγόντων 5 και 6 και ως Τεκμήριο 3, το ίδιο σχέδιο με την υπογραφή/ συγκατάθεση του εναγόμενου.

Παρά τα πιο πάνω αποκλειστικά δικαιώματα των εναγόντων 5 και 6, ο εναγόμενος στις 17/11/23, στάθμευσε το όχημά του στους χώρους στάθμευσης των εναγόντων 5 και 6, ενώ διατηρεί δικό του χώρο στάθμευσης. Σχετική επιστολή που του απεστάλη, την ίδια μέρα, από τη διαχειριστική επιτροπή της πολυκατοικίας, δια της οποίας ο εναγόμενος κλήθηκε να μετακινήσει το αυτοκίνητο του, μαζί με φωτογραφικό υλικό, επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 4.

Λίγες μέρες αργότερα, στις 27/11/23, ο ενάγων 5 διαπίστωσε ότι ο εναγόμενος είχε παραβιάσει τις κλειδαριές των αποθηκών που ανήκουν στους ενάγοντες 5 και 6, εξαφάνισε τα αντικείμενά τους που φυλάγονταν μέσα σε αυτές και μετέφερε εκεί δικά του υπάρχοντα, ισχυριζόμενος ότι οι αποθήκες αυτές του ανήκουν, επειδή γειτνιάζουν με το δικό του διαμέρισμα. Ακολούθως, ο ενάγων 5 άνοιξε την αποθήκη του με τη βοήθεια κλειδαρά και αφού κατέγραψε τα αντικείμενα του εναγόμενου τα οποία βρίσκονταν εντός αυτής (βλ. Τεκμήριο 4Α ΕΔ ΑΠ), τον κάλεσε να τα παραλάβει. Ο εναγόμενος όμως απάντησε στον ενάγοντα 5 με ύβρεις και απειλές και αρνήθηκε να παραλάβει τα αντικείμενά του, με αποτέλεσμα ο ενάγων 5 να παραδώσει και να αποθηκεύσει τα αντικείμενα αυτά σε ειδική αποθήκη (θαλάσσιο εμπορευματοκιβώτιο), επωμιζόμενος το κόστος, το οποίο διεκδικεί από τον εναγόμενο δια της ως άνω Αγωγής (βλ. Τεκμήρια 4Β έως Δ).

Επιπλέον, περί τις 17/11/23, ο εναγόμενος πέταξε αυγά σε χώρους του διαμερίσματος 101 και στις 4/12/23 και 5/12/23 πέταξε έξω από τα διαμερίσματα 101 και 401 αντίστοιχα, βάζα με ντομάτες. Επίσης, προκάλεσε ζημιά στην κλειδαριά του ανελκυστήρα κατά την προσπάθειά του να εξασφαλίσει πρόσβαση στο διαμέρισμα 401 στο οποίο πρόσβαση, μέσω του ανελκυστήρα, έχουν μόνο οι ιδιοκτήτες. Σχετική επιστολή διαμαρτυρίας της διαχειριστικής επιτροπής της πολυκατοικίας, ημερομηνίας 5/12/23 προς τον εναγόμενο, επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 5.

Την ίδια μέρα, δηλαδή στις 5/12/23, ο εναγόμενος έδωσε οδηγίες στο γιο του να παρκάρει πίσω από τα οχήματα των εναγόντων 5 και 6, ενώ αυτά ήταν σταθμευμένα στους χώρους στάθμευσης τους, με αποτέλεσμα να μην μπορούν οι ενάγοντες 5 και 6 να τα μετακινήσουν για τρεις μέρες. Σχετικό οπτικό υλικό από το κύκλωμα παρακολούθησης του ιδιωτικού χώρου στάθμευσης των εναγόντων 5 και 6, στο οποίο φαίνεται ο εναγόμενος να πράττει ως περιγράφεται ανωτέρω, επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 6. Για το περιστατικό αυτό οι ενάγοντες αποτάθηκαν στην Αστυνομία και έλαβαν πληροφόρηση ότι ιδιοκτήτρια του αυτοκινήτου που έφραξε τους χώρους στάθμευσης των εναγόντων 5 και 6, ήταν μια εταιρεία, της οποίας μοναδικός διευθυντής είναι ο εναγόμενος (βλ. Τεκμήριο 7 ΕΔ ΑΠ). Επίσης, σε ότι αφορά το εν λόγω περιστατικό επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ, ως Τεκμήριο

8, σχετική επιστολή της διαχειριστικής επιτροπής της πολυκατοικίας, μαζί με φωτογραφικό υλικό.

Ακολούθως, στις 12 Δεκεμβρίου 2023, ο εναγόμενος προκάλεσε ζημιές στα οχήματα των εναγόντων 5 και 6, αφαιρώντας υαλοκαθαριστήρες και τα πλαϊνά καθρεφτάκια μεταξύ των ωρών 00:52 και 00:58 μετά τα μεσάνυχτα. Προς επίρρωση της θέσης αυτής επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 8Α ενιαίος σειριακός δίαυλος (usb) με οπτικό υλικό που δείχνει τον εναγόμενο να προκαλεί εσκεμμένα τις πιο πάνω ζημιές. Για το εν λόγω περιστατικό έγινε καταγγελία στην Αστυνομία και ο εναγόμενος φέρεται να παραδέχθηκε ότι βανδάλισε τα οχήματα των εναγόντων 5 και 6 καθώς και να πλήρωσε για τις ζημιές που προκάλεσε στο ένα εκ των δυο οχημάτων, το οποίο ήταν ενοικιασμένο, όχι όμως στο άλλο όχημα, το οποίο ανήκει στους ενάγοντες 5 και 6.

Σε ότι αφορά τους ενάγοντες 1 και 2, ο εναγόμενος, στις 29 Οκτωβρίου 2023, κατά τις βραδινές ώρες, έσπασε μπροστά από τις θέσεις στάθμευσης του διαμερίσματος 301, πιάτα, με αποτέλεσμα την επομένη το πρωί να μην μπορεί η ομνύουσα να μετακινήσει το αυτοκίνητό της για να πάρει το παιδί της επειγόντως στο γιατρό. Επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ, ως Τεκμήριο 9, φωτογραφικό υλικό στο οποίο φαίνονται τα σπασμένα πιάτα που σύμφωνα με την ομνύουσα πέταξε ο εναγόμενος.

Σε ότι αφορά την ενάγουσα 7, ιδιοκτήτρια του διαμερίσματος αρ.101, στις 23 Οκτωβρίου 2023, ο εναγόμενος στάθμευσε εν μέρει εντός του χώρου στάθμευσής της, καθιστώντας αδύνατη τη χρήση αυτού. Σχετική επιστολή της διαχειριστικής επιτροπής της πολυκατοικίας προς τον εναγόμενο, ημερομηνίας 23 Οκτωβρίου 2023, επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 10. Συγκεκριμένα, κατά το εν λόγω συμβάν, ο εναγόμενος φέρεται να στάθμευσε το αυτοκίνητό του στη μέση των χώρων στάθμευσης των διαμερισμάτων 101 και 201 και άλλαξε τον αριθμό 201 σε 102, που αντιστοιχεί στο δικό του διαμέρισμα.

Ακολούθως, στις 18 Νοεμβρίου 2023 ο εναγόμενος πέταξε αυγά στην εξώπορτα και στο μπαλκόνι του διαμερίσματος 101, καθώς και μερικά ρούχα στους

κοινόχρηστους χώρους. Σχετικές φωτογραφίες που δείχνουν τα σπασμένα αυγά που πέταξε ο εναγόμενος, επισυνάπτονται στην ΕΔ ΑΠ, ως Τεκμήριο 11.

Στις 4 Δεκεμβρίου 2023 ο εναγόμενος πέταξε ένα γυάλινο βάζο με ντομάτες στο μπαλκόνι του διαμερίσματος 101 και αργότερα το ίδιο βράδυ, πέταξε γυάλινα μπουκάλια στους κοινόχρηστους χώρους δίπλα στην πισίνα. Σχετικώς επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 12 ένα usb που περιέχει οπτικογραφημένο υλικό.

Σε ότι αφορά την ενάγουσα 8, ιδιοκτήτρια του διαμερίσματος αρ.201, ως αναφέρεται ανωτέρω, ο εναγόμενος έβαψε το χώρο στάθμευσης που αναλογεί στο διαμέρισμα της και το μετέτρεψε σε 102 που είναι ο αριθμός του δικού του διαμερίσματος. Σχετικές φωτογραφίες επισυνάπτονται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 12Α και επιστολή της διαχειριστικής επιτροπής ημερομηνίας 3/12/23, στην οποία γίνεται αναφορά στο εν λόγω συμβάν, επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ, ως Τεκμήριο 12Β.

Επιπλέον, σύμφωνα με την ομνύουσα, ο εναγόμενος πετά στην κοινόχρηστη πισίνα, αλλά και στους κοινόχρηστους χώρους φαγητά, ποτήρια και ακαθαρσίες. Σχετικές φωτογραφίες και επιστολή ημερομηνίας 27/11/23, επισυνάπτονται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήρια 13 και 14.

Στις 28/10/23, ο εναγόμενος πέταξε στην πισίνα διάφορα αντικείμενα, καθώς και λιπαρά τρόφιμα, προκαλώντας σε αυτήν εκτεταμένες ζημιές. Συγκεκριμένα ο εναγόμενος έσπασε τα τζάμια που χρησιμεύουν ως ράγες μπαλκονιού στους κοινόχρηστους χώρους και πέταξε μια τηλεόραση και πολλά άλλα βαριά αντικείμενα από το μπαλκόνι του, φρενάροντας το κατάστρωμα και θέτοντας σε κίνδυνο όποιον περνούσε από εκεί. Οι ενάγοντες ζήτησαν πολλές φορές από τον εναγόμενο να επιδιορθώσει τις ζημιές που προκάλεσε, αλλά εισέπραξαν από αυτόν μόνο χλεύη και κοροϊδία. Σχετικές φωτογραφίες του χώρου της πισίνας, μετά τις πράξεις του εναγόμενου, στις 28/10/23, επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ ως Τεκμήριο 15.

Πέραν των ανωτέρω, τον Νοέμβριο 2023 ο εναγόμενος έσπασε και αντικατέστησε την κλειδαριά της κοινόχρηστης αίθουσας όπου βρίσκεται το κλειστό

κύκλωμα παρακολούθησης CCTV της πολυκατοικίας και απέκτησε, χωρίς καμία εξουσιοδότηση, πρόσβαση σε αυτό. Έπειτα δικαιολόγησε την πράξη του επικαλούμενος ότι δέχθηκε δήθεν επίθεση στους χώρους της πολυκατοικίας. Σημειώνεται ότι η διαχειριστική επιτροπή είχε προηγουμένως ενημερώσει τον εναγόμενο ότι τέτοιου είδους υλικό θα μπορούσε να παρασχεθεί μόνο στις αρχές επιβολής του νόμου.

Ακολούθως, ο εναγόμενος, εσθελικά και χωρίς τη συγκατάθεση των εναγόντων, εγκατέστησε δικό του σύστημα παρακολούθησης όλου του συγκροτήματος της πολυκατοικίας. Σχετικό φωτογραφικό υλικό που δείχνει το εν λόγω σύστημα παρακολούθησης του εναγόμενου επισυνάπτεται στην ΕΔ ΑΠ, ως Τεκμήριο 16. Ως Τεκμήριο 17, επισυνάπτονται στην ΕΔ ΑΠ αριθμός φωτογραφιών, στις οποίες φαίνονται οι χώροι που παρακολουθεί παράνομα ο εναγόμενος και ως Τεκμήριο 18, επισυνάπτεται σχετικό τιμολόγιο που απέστειλε ο εναγόμενος στη διαχειριστική επιτροπή, ζητώντας της να πληρώσει τα έξοδα της εγκατάστασης του δικού του παράνομου συστήματος παρακολούθησης. Επιπλέον, επισυνάπτεται, ως Τεκμήριο 19, στην ΕΔ ΑΠ, επιστολή που επιδόθηκε στον εναγόμενο στις 3/12/23, σε σχέση με το πιο πάνω σύστημα παρακολούθησης των κοινόχρηστων χώρων της πολυκατοικίας και ως Τεκμήριο 20, φωτογραφίες στις οποίες, σύμφωνα με την ομνύουσα, φαίνονται τα καλώδια από το σύστημα που εγκατέστησε ο εναγόμενος, να κρέμονται επικίνδυνα στον κήπο.

Ένσταση Εναγόμενου

Κατόπιν επίδοσης των πιο πάνω διαταγμάτων στον εναγόμενο, καθώς και της υπό κρίση αίτησης και ένορκης δήλωσης που τη συνοδεύει, αυτός παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο, μέσω δικηγόρου και στις 29/3/2024 καταχώρισε Ένσταση στην οριστικοποίηση των εκδοθέντων διαταγμάτων, βασιζόμενος στους ακόλουθους λόγους:

1. Η έκδοση του επίδικου διατάγματος παραβιάζει το δικαίωμα της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του εναγόμενου, ως προστατεύσει από το άρθρο 15 του Συντάγματος, καθώς και του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ.

2. Η έκδοση του επίδικου διατάγματος παραβιάζει το δικαίωμα του εναγόμενου για προστασία της ιδιοκτησίας του και αποτελεί πρόκληση οχληρίας και/ή παρενόχληση και/ή παρέμβαση στην εύλογη χρήση και απόλαυση της κυριότητας και κατοχής ακίνητης και κινητής περιουσίας του, κατά παράβαση των άρθρων 43, 44 και 46 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου Κεφ.148, ως τροποποιήθηκε.
3. Το εκδοθέν διάταγμα αποτελεί παραβίαση των δικαιωμάτων του εναγόμενου επί των κοινόκτητων χώρων της οικοδομής, κατά παράβαση του άρθρου 38ΣΤ του Κεφ.224.
4. Το εκδοθέν διάταγμα παραβιάζει το δικαίωμα απόλαυσης της προσωπικής ελευθερίας του εναγόμενου κατά παράβαση του άρθρου 11.1 του Συντάγματος και του άρθρου 5 της ΕΣΔΑ.

Τα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται η ένσταση, καταγράφονται σε ένορκη δήλωση του εναγόμενου, στην οποία αυτός αρνείται τα όσα του καταλογίζονται δια της ΕΔ ΑΠ. Σε ότι αφορά τις αποθήκες, οι οποίες κατ' ισχυρισμό ανήκουν στους ενάγοντες 5 και 6, αποτελεί θέση του εναγόμενου ότι αυτές ανήκουν στον ίδιο, καθότι τις αγόρασε ταυτόχρονα με την αγορά του διαμερίσματός του στην πολυκατοικία. Σχετικό αγοραπωλητήριο έγγραφο επισυνάπτεται στην ένορκη δήλωση του εναγόμενου ως Τεκμήριο 1. Περαιτέρω, ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι τοποθέτησε στις εν λόγω αποθήκες προσωπικά του αντικείμενα και ακολούθως οι ενάγοντες 5 και 6 άλλαξαν τις κλειδαριές και μετέφεραν αλλού τα πράματά του, χωρίς τη συγκατάθεσή του. Για το εν λόγω συμβάν ο εναγόμενος προέβη σε καταγγελία στην Αστυνομία.

Επιπλέον, ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι τον Νοέμβριο 2023, έξω από κάποιο ξενοδοχείο στη Λεμεσό κακοποιήθηκε από τρίτα πρόσωπα, οι οποίοι του έσπασαν το πόδι και ακολούθως τον απήγαγαν. Για το εν λόγω περιστατικό προέβη σε καταγγελία στην Αστυνομία και η υπόθεση διερευνάται. Επειδή ο εναγόμενος συνέχισε να δέχεται απειλές από πρόσωπα τα οποία δεν κατονομάζει, ζήτησε από τη διαχειριστική επιτροπή της πολυκατοικίας να επιτρέψει στον ίδιο και στην Αστυνομία να εξετάσουν το κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης, αλλά του το αρνήθηκαν. Για το λόγο αυτό ο εναγόμενος τοποθέτησε δικό του σύστημα παρακολούθησης, με δικά του έξοδα, για

σκοπούς της ασφάλειας του και μόνο, αλλά η διαχειριστική επιτροπή παράνομα κατέστρεψε το κύκλωμα αυτό και επιφυλάσσει σχετικώς τα δικαιώματά του.

Συμπληρωματική Ένορκη Δήλωση εκ μέρους των Αιτητών

Ακολούθησε η καταχώριση συμπληρωματικής ένορκης δήλωσης της ΑΠ από πλευράς των εναγόντων – αιτητών (εφεξής: «η ΣΕΔ ΑΠ»), δια της οποίας η ομνύουσα αρνείται τους ισχυρισμούς του εναγόμενου και ειδικότερα υποστηρίζει ότι το πωλητήριο έγγραφο που παρουσιάζει ο εναγόμενος ως Τεκμήριο 1 στην ένορκη του δήλωση, είναι προϊόν πλαστογραφίας. Προς επίρρωση της θέσης της, η ομνύουσα καταθέτει ως Τεκμήριο 2 στη ΣΕΔ ΑΠ, το αυθεντικό πωλητήριο έγγραφο που υπεγράφη μεταξύ των πωλητών και του εναγόμενου αναφορικά με το διαμέρισμά του στην πολυκατοικία, το οποίο εξασφάλισαν οι δικηγόροι της από τους πωλητές, μετά την καταχώριση της ένστασης του εναγόμενου. Από απλή σύγκριση των δυο εγγράφων, προκύπτει, σύμφωνα με την ομνύουσα, ότι ο εναγόμενος χρωμάτισε επί του πρωτότυπου πωλητηρίου πρόσθετους χώρους στάθμευσης και αποθήκες. Για το θέμα αυτό έχει υποβληθεί καταγγελία στην Αστυνομία.

Πέραν των ανωτέρω, η ομνύουσα περιγράφει πράξεις και ενέργειες του εναγόμενου που έλαβαν χώρα μετά την έκδοση των επίδικων διαταγμάτων που κατά την άποψή της δικαιολογούν την οριστικοποίηση αυτών. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ομνύουσα, μετά την επίδοση στον εναγόμενο των επίδικων διαταγμάτων έλαβαν χώρα τα εξής περιστατικά:

- Στις 6/1/24, ο εναγόμενος χρησιμοποίησε τον ανελκυστήρα για να πάει στο οροφодιαμέρισμα των εναγόντων 5 και 6 και εκεί έσπασε ένα πιάτο με αποφάγια, έξω από την εξώπορτα τους. Το συμβάν καταγράφηκε σε βίντεο το οποίο περιλαμβάνεται στο usb - Τεκμήριο 3 στην ΣΕΔ ΑΠ. Επίσης, το σπασμένο πιάτο με τα αποφάγια του εναγόμενου, έξω από την πόρτα των εναγόντων 5 και 6, απεικονίζεται σε φωτογραφία – Τεκμήριο 4 στη ΣΕΔ ΑΠ.
- Στις 7/1/24, παρόλο που του είχε απαγορευτεί δικαστικώς να πλησιάζει τους ενάγοντες, ο εναγόμενος κτύπησε την πόρτα του διαμερίσματος της ενάγουσας 7, η οποία δεν του άνοιξε και ακολούθως αυτός της έσπασε τη

κάμερα. Το περιστατικό φαίνεται σε βίντεο που περιλαμβάνεται στο Τεκμήριο 3 στη ΣΕΔ ΑΠ.

- Επιπλέον, ως φαίνεται σε σχετικά βίντεο που καταγράφονται στο Τεκμήριο 3 στη ΣΕΔ ΑΠ, στις 15/1/24, ο εναγόμενος έσπασε την κάμερα της ενάγουσας 7 που βλέπει την πόρτα της και μετά την κάμερα των εναγόντων 5 και 6 που προστατεύει/ παρακολουθεί τους χώρους στάθμευσής τους.
- Μετά πάροδο δυο ημερών, στις 17/1/24, ο εναγόμενος επενέβη σε κάμερα που βλέπει στους κοινόχρηστους χώρους της πολυκατοικίας (βλ. Τεκμήριο 3 ΣΕΔ ΑΠ) και την επομένη «κράτησε όμηρο» τον τεχνικό που εγκαθιστούσε την ενδοεπικοινωνία στην πολυκατοικία με αποτέλεσμα αυτός να καλέσει σε βοήθεια την ενάγοντα 5. Έπειτα ο εναγόμενος άρχισε να απειλεί και να βρίζει τον ενάγοντα 5, όντας εντελώς μεθυσμένος.
- Στις 28/1/24 και στις 16/2/24 ο εναγόμενος στάθμευσε στο χώρο στάθμευσης της ενάγουσας 7 και στις 9/2/24 της έσπασε πάλι τις κάμερες (βλ. Τεκμήριο 3 ΣΕΔ ΑΠ).
- Στη συνέχεια, στις 11/2/24, ο εναγόμενος προσπάθησε να πλησιάσει την ενάγουσα 7, η οποία μόλις τον είδε, έσπευσε να μπει στο διαμέρισμα της για να γλιτώσει και ακολούθως ο εναγόμενος κλώτσησε βίαια την πόρτα της, την εξύβρισε και μετά της έσπασε για ακόμη μια φορά την κάμερα και έπειτα ούρρησε πάνω στην πόρτα της. Το περιστατικό αυτό καταγράφηκε σε βίντεο, το οποίο βρίσκεται αποθηκευμένο στο Τεκμήριο 3.
- Την 1/3/24, ενώ οι ενάγοντες 5 και 6 έλειπαν στο εξωτερικό, ο εναγόμενος, αρχικά φορώντας κουκούλα, αλλά εμφανώς ορατός έσπασε με πατερίτσα την κάμερα που οδηγεί στον όροφο που τους ανήκει και στη συνέχεια έσπασε τη κάμερα που βλέπει την πόρτα του διαμερίσματος του ενάγοντα 5. Σχετικό βίντεο είναι αποθηκευμένο στο Τεκμήριο 3.
- Ακολούθως στις 5/3/24 και ενώ οι ενάγοντες 5 και 6 εξακολουθούσαν να απουσιάζουν στο εξωτερικό, ο εναγόμενος έσπασε έξω από το διαμέρισμα τους διάφορα βάζα που περιείχαν μάλλον ντομάτες.

Τέλος, η ομνύουσα αναφέρει ότι για όλα τα πιο πάνω περιστατικά, οι ενάγοντες υπέβαλαν καταγγελίες στην Αστυνομία. Παρόλα αυτά ο εναγόμενος συνεχίζει ακάθεκτος να παραβιάζει σωρηδόν τα δικαιώματά τους και να αποτελεί δημόσιο κίνδυνο.

Συμπληρωματική Ένορκη Δήλωση Εναγόμενου

Ακολούθησε, στις 13/5/24, η καταχώριση συμπληρωματικής ένορκης δήλωσης από τον εναγόμενο, ο οποίος αρνήθηκε τους ισχυρισμούς που προβάλλονται στη ΣΕΔ ΑΠ και επανέλαβε τις θέσεις του. Επιπλέον, ο εναγόμενος εξέφρασε την πεποίθηση ότι οι ενάγοντες εκτρέφουν εναντίον του εχθρική, εκδικητική και προκατειλημμένη συμπεριφορά σημειώνοντας ότι στη βάση καταγγελιών των εναγόντων εναντίον του σε σχέση με τα επίδικα στην ως άνω Αγωγή γεγονότα, αντιμετωπίζει στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού τις ποινικές υποθέσεις με αρ.1661/2024, 23687/23 και 2356/23, αλλά και την ιδιωτική ποινική υπόθεση με αρ. 465/2024.

Η συμπεριφορά αυτή των εναγόντων αποκαλύπτει, σύμφωνα με τον εναγόμενο, ότι αυτοί εξυπηρετούν αλλότριους και εκδικητικούς εναντίον του σκοπούς.

Ακρόαση της αίτησης:

Η ακροαματική διαδικασία έλαβε χώρα στη βάση της αίτησης, της ένστασης και των ένορκων δηλώσεων που τις συνοδεύουν. Προς υποστήριξη των θέσεων τους οι ευπαίδευτοι συνήγοροι καταχώρισαν γραπτές αγορεύσεις, το περιεχόμενο των οποίων έχω αναγνώσει με προσοχή. Αναφορά τις θέσεις των συνηγόρων γίνεται κατωτέρω, στο βαθμό που αυτό κρίνεται απαραίτητο.

Νομική Πτυχή

Απαιτείται, εν πρώτοις, αναφορά στο νομικό πλαίσιο και τις βασικές νομολογιακές αρχές, υπό το πρίσμα των οποίων, θα πρέπει να εξεταστούν τα υπό κρίση ζητήματα από το Δικαστήριο.

Η εξουσία του Δικαστηρίου για έκδοση προσωρινών διαταγμάτων πηγάζει από το Άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου Ν.14/60. Στο εν λόγω άρθρο εκτίθενται οι πιο κάτω τρεις ουσιαστικές προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να πληρούνται σωρευτικά, ώστε να παρέχεται στο Δικαστήριο η διακριτική ευχέρεια να εκδίδει προσωρινά διατάγματα:

(α) Να υπάρχει σοβαρό ζήτημα προς εκδίκαση.

(β) Να υπάρχει ορατή πιθανότητα να δικαιούται ο αιτητής σε θεραπεία στην κυρίως διαδικασία και

(γ) Να είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο, εκτός εάν εκδοθεί το αιτηθέν διάταγμα.

Η πρώτη προϋπόθεση για ύπαρξη σοβαρού ζητήματος προς εκδίκαση, ως έχει ερμηνευθεί στα πλαίσια πάγιας νομολογίας, δεν περιλαμβάνει οτιδήποτε πέραν του να καταδειχθεί μια συζητήσιμη υπόθεση, με βάση τα δικόγραφα, τα οποία περιλαμβάνουν τόσο το Κλητήριο Ένταλμα, όσο και τη σχετική αίτηση και ένορκη δήλωση που τη συνοδεύει.

Η δεύτερη προϋπόθεση για ύπαρξη πιθανότητας ο αιτητής να δικαιούται σε θεραπεία στην κυρίως διαδικασία, ερμηνεύτηκε ως πιθανότητα μεγαλύτερη από απλή δυνατότητα επιτυχίας, αλλά μικρότερη από πιθανότητα στη βάση του ισοζυγίου των πιθανοτήτων. Με άλλα λόγια ο αιτητής οφείλει να καταδείξει μόνο ότι υπάρχει ορατό ενδεχόμενο να δικαιούται σε θεραπεία στην Αγωγή ή στην κυρίως διαδικασία.

Όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση, να είναι δηλαδή δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο σε περίπτωση μη έκδοσης του διατάγματος, απαιτείται εξέταση του κατά πόσον η επιδίκαση αποζημιώσεων θα ήταν πρόσφορη και επαρκής θεραπεία για τον αιτητή, με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης, σε μεταγενέστερο στάδιο.

Σε περίπτωση που κριθεί από το Δικαστήριο ότι πληρούνται σωρευτικά οι τρεις πιο πάνω προϋποθέσεις, θα πρέπει ακολουθώντας να σταθμιστεί εάν είναι εύλογο και δίκαιο να εκδοθεί ή να διατηρηθεί σε ισχύ το επίδικο διάταγμα (βλ. μεταξύ άλλων **Bacardi v. Vinco** (1996) 1(B) A.A.Δ. 788, **Ζηντίλης v. Ανδρέου** (1997) 1(Γ)A.A.Δ.1603, **Mitsingas v. Timberland** (1997) 1(Γ) A.A.Δ. 1791 και **Άκης (Μεταφορές Δεμάτων) Εξπρές Λτδ v. C. Kokkouri Trading** (1998) 1 A.A.Δ. 149). Στην υπόθεση **Εκδόσεις «Αρκτίνος» Λτδ κ.α. v. Λοιζίδου**, Πολιτική Έφεση Ε.7/18, ημερομηνίας 21/3/2019, αναφέρθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο τα εξής σχετικά:

« Με δεδομένη την πλήρωση των τριών κριτηρίων του άρθρου 32(1), υπεισέρχεται στην όλη εικόνα το ζήτημα της εξέτασης του πιο σημαντικού ίσως παράγοντα στην έκδοση απαγορευτικών διαταγμάτων, ήτοι, η ευρεία διακριτική εξουσία που δίδεται στο Δικαστήριο από το πιο πάνω άρθρο να εκδίδει διατάγματα στις περιπτώσεις όπου κρίνει ότι κάτι τέτοιο είναι «δίκαιον ή πρόσφορον». Το Δικαστήριο ενεργώντας με βάση τους κανόνες του δικαίου της επιείκειας, διατηρεί σε κάθε περίπτωση την ευχέρεια να αρνηθεί την έκδοση απαγορευτικού διατάγματος, έστω και αν τηρούνται οι τυπικές προϋποθέσεις έκδοσής του. Το όλο ζήτημα συνίσταται στον ισοζυγισμό των ιδιαίτερων αναγκών των διαδίκων, υπό το φως πάντοτε των στοιχείων που καλύπτουν την κάθε περίπτωση. Στην όλη πορεία εντοπισμού ενός δίκαιου ισοζυγίου ο κάθε παράγοντας που καλύπτει την κάθε συγκεκριμένη υπόθεση αποκτά τη δική του σημασία στη διαμόρφωση του τελικού αποτελέσματος. Ζητούμενο είναι η άσκηση από το Δικαστήριο, κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, της διακριτικής του εξουσίας, ώστε να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη και να εξαλειφθεί, στο μέτρο του δυνατού, ο κίνδυνος αδικίας στην περίπτωση κατά την οποία φανεί ότι λανθασμένα χορηγήθηκε το παρεμπόμπτον διάταγμα. Η εν προκειμένω άσκηση της εξουσίας του Δικαστηρίου δεν λαμβάνει τη μορφή αυθαίρετης απόφασης, αφού ενυπάρχει σε κάθε περίπτωση η υποχρέωση παράθεσης αιτιολογημένης απόφασης και παροχής εξηγήσεων ως προς τους λόγους άσκησης της διακριτικής ευχέρειας κατά συγκεκριμένο τρόπο. Παράγοντες που επιδρούν στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου είναι, μεταξύ άλλων, οι διαβλεπόμενες επιπτώσεις από την έκδοση ή μη του παρεμπόμπτοντος διατάγματος στο πρόσωπο των διαδίκων ή ακόμη και σε τρίτα πρόσωπα, η ίδια η συμπεριφορά των διαδίκων, η καθυστέρηση προσφυγής προς αναζήτηση θεραπείας προσωρινού διατάγματος, αλλά και τα ιδιαίτερα περιστατικά της κάθε υπόθεσης, δεδομένου ότι η άσκηση της υπό αναφορά διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου εδράζεται στις αρχές του δικαίου της επιείκειας.»

Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι αιτήσεις για έκδοση παρεμπόμπτοντων διαταγμάτων εξετάζονται με βάση τα γεγονότα που προκύπτουν από τις ένορκες δηλώσεις που συνοδεύουν την αίτηση και την ένσταση. Στο στάδιο όμως αυτό, το Δικαστήριο δεν αξιολογεί τη μαρτυρία που τίθεται ενώπιον του και πρέπει να αποφεύγει τη διεξοδική εξέταση επίδικων θεμάτων της κύριας διαδικασίας και την

εξαγωγή τελικών συμπερασμάτων. Σε αυτό το στάδιο το Δικαστήριο καλείται μόνο να εξετάσει κατά πόσον πληρούνται οι τρεις προϋποθέσεις που θέτει το Άρθρο 32 του Νόμου Ν.14/60, που αναφέρονται ανωτέρω και επιπλέον κατά πόσον θα ήταν δίκαιο και πρόσφορο να εκδοθεί το επίδικο διάταγμα.

Για να αποδειχθούν δε οι τρεις πιο πάνω προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Νόμου, ο αιτητής έχει το βάρος να παραθέσει ενώπιον του Δικαστηρίου ικανή μαρτυρία όχι προς απόδειξη της αξίωσής του στην κυρίως διαδικασία, αλλά που να δικαιολογεί την έκδοση παρεμπόπτοντος διατάγματος (βλ. μεταξύ άλλων **Hadjikyriacos Co Ltd v. United Biscuits UK Ltd** (1984) 1 C.L.R. 263, 267-268, **Δημοκρατία της Σλοβενίας v. Beograbska Banka** (1999) 1 (A) A.A.Δ. 225, 235, **P.A. Micrologic Consultants Ltd v. Microsoft Corporation** (2002) 1 A.A.Δ. 1802).

Έκδοση διαταγμάτων κατόπιν μονομερούς αίτησης

Ως έχει παγίως νομολογηθεί, στην περίπτωση που αίτηση για έκδοση παρεμπόπτοντος διατάγματος υποβάλλεται μονομερώς, στη βάση του άρθρου 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, θα πρέπει, κατ' αρχάς, να καταδειχθεί ότι συντρέχουν κατεπείγοντες λόγοι που να δικαιολογούν εξέταση της αίτησης, χωρίς να δοθεί δικαίωμα στην άλλη πλευρά να ακουστεί. Η ύπαρξη κατεπείγοντος λόγου αποτελεί προϋπόθεση για την επίκληση της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου να εκδίδει παρεμπόπτον διάταγμα στα πλαίσια μονομερούς αίτησης. Η έκδοση προσωρινού διατάγματος κατόπιν μονομερούς αίτησης, συνιστά μέτρο κατ' εξαίρεση, εφόσον παρέχεται κατά παρέκκλιση του κανόνα της φυσικής δικαιοσύνης που αποκλείει την παροχή θεραπείας χωρίς την παροχή ευκαιρίας στον αντίδικο να ακουστεί (βλ. μεταξύ άλλων **Louis Vuitton v. Δέρμοσακ** (1992) 1(B) A.A.Δ.1453, 1463).

Οι μονομερείς αιτήσεις θεωρούνται αιτήσεις υψίστης πίστεως καθότι κρίνονται έξω από το κανονικό πλαίσιο της δίκης. Ως εκ τούτου καθίσταται επιβεβλημένος κανόνας για κάθε αιτηθέντα σε μονομερή αίτηση, να παρουσιάζει ξεκάθαρα, πλήρως και με ειλικρίνεια όλο το φάσμα των σχετικών γεγονότων. Στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανώτατου Δικαστηρίου στη **Demstar Limited v. Zim Israel**

Navigation Co Ltd (1996) 1 A.A.Δ. 597, 601-602 ο Δικαστής Πικής έθεσε το ζήτημα ως εξής:

«Είναι θεμελιωμένο ότι διάδικος ο οποίος επιδιώκει με μονομερή αίτηση τη χορήγηση θεραπείας, πρέπει να προβεί σε πλήρη αποκάλυψη των γεγονότων τα οποία επενεργούν στην άσκηση των εξουσιών του Δικαστηρίου για την παροχή θεραπείας. Η αρχή αυτή συναρτάται με την καλή πίστη η οποία πρέπει να επιδεικνύεται οποτεδήποτε επιδιώκεται η θεραπεία στην απουσία του αντιδίκου Το στοιχείο της εξαπάτησης δεν αποτελεί προϋπόθεση για ακύρωση του διατάγματος. Ό,τι ανατρέπει τη βάση του διατάγματος είναι η μη αποκάλυψη γεγονότων εξ αντικειμένου ουσιώδους σημασίας για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου. Στην απουσία τους, η απόφαση του Δικαστηρίου καθίσταται ακροσφαλής».

Το καθήκον του αιτούντος είναι να αποκαλύψει δια της αίτησής του όλα τα γεγονότα τα οποία εύλογα θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο. Όπως τονίσθηκε στην υπόθεση **Vasilyeva v. Φοβερού κ.ά (2011) 1 A.A.Δ. 1672** (σελ. 1676):

«Η διαπίστωση απόκρυψης ουσιωδών γεγονότων ανατρέπει τη βάση διατάγματος που εκδόθηκε με μονομερή αίτηση με αποτέλεσμα το διάταγμα να καθίσταται ακυρωτέο. Η αποκάλυψη συναρτάται με την καλή πίστη η οποία πρέπει να υπάρχει σε κάθε εξαιρετική περίπτωση που επιζητείται θεραπεία στην απουσία αντιδίκου. Η απόκρυψη ουσιώδους γεγονότος επιδρά καταλυτικά ανεξαρτήτως από την ύπαρξη πρόθεσης εξαπάτησης του δικαστηρίου ή αν έγινε καλόπιστα. Σε κάθε περίπτωση το κριτήριο είναι αντικειμενικό και η μη αποκάλυψη συναρτάται με τις εξ αντικειμένου συνέπειες στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου».

Οι αρχές που διέπουν το θέμα της μη αποκάλυψης ουσιωδών γεγονότων συνοψίσθηκαν, μεταξύ άλλων, στην υπόθεση **Bloczek Limited v. Vianova Holding Limited (2013) 1 A.A.Δ. 1460** ως ακολούθως:

«Είναι θεμελιωμένη αρχή του δικαίου της επιεικείας ότι η διαδικασία με μονομερή αίτηση επιβάλλει στον αιτητή, την υποχρέωση αποκάλυψης στο δικαστήριο όλων των ουσιαστικών γεγονότων, εκείνων δηλαδή που μπορεί να

ασκήσουν επιρροή στη δικαστική κρίση. Τέτοιες αιτήσεις είναι υψίστης πίστεως και γι' αυτό ο αιτητής έχει καθήκον να φέρει εις γνώσιν του δικαστηρίου οποιαδήποτε γεγονότα γνωρίζει ή οποιαδήποτε γεγονότα θα εγνώριζε αν ασκούσε εύλογη επιμέλεια, τα οποία μπορεί να είναι ευνοϊκά για τον απόντα διάδικο (τον αντίδικο του) και μπορεί να ασκήσουν επιρροή στην κρίση του δικαστηρίου. Παράλειψη παρουσίασης ουσιωδών γεγονότων ενώπιον του δικαστηρίου, σε μονομερή αίτηση, θεωρείται ως είδος εξαπάτησης του δικαστηρίου και το δικαστήριο έχει τη διακριτική ευχέρεια να ακυρώσει ένα μονομερώς εκδοθέν, παρεμπόπτον διάταγμα, για το λόγο της μη αποκάλυψης ουσιωδών γεγονότων, χωρίς καν να εξετάσει την ουσία της αίτησης. Επομένως τέτοιο θέμα, όταν εγείρεται, εξετάζεται κατά προτεραιότητα. Το τί συνιστά ουσιώδες γεγονός είναι αντικειμενικό

Η αποκάλυψη όλων των ουσιωδών γεγονότων συναρτάται με την ύψιστη καλή πίστη που ο αιτητής πρέπει να επιδείξει ερχόμενος στο δικαστήριο και ζητώντας θεραπεία σύμφωνα με το δίκαιο της επιεικειάς».

Επομένως, προκύπτει ότι το Δικαστήριο δύναται, χωρίς να υπεισέλθει στην ουσία προσωρινού διατάγματος, να το ακυρώσει, εάν διαφανεί ότι κατά το στάδιο της έκδοσής του, δεν υπήρξε πλήρης και/ ή ειλικρινής αποκάλυψη ουσιωδών γεγονότων τα οποία ενδεχομένως να επηρέαζαν την κρίση του.

Όπως λέχθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην **Commerzbank AUSLANDSBANKEN Holdin A.G. κ.α. v. Adeona Holdings Limited** Πολιτική Έφεση Ε6/14 ημ. 27.2.2015:

*«Όπου εκδίδεται μονομερώς ένα διάταγμα και στη συνέχεια, αφού ακουστεί και ο εναγόμενος, τεθεί θέμα ότι το διάταγμα δεν θα έπρεπε να είχε εκδοθεί μονομερώς, το δικαστήριο θα πρέπει με φειδώ να προχωρεί σε ακύρωση του παρεμπόπτοντος διατάγματος, ιδιαίτερα όταν ο ενάγων δεν συνέβαλε και ούτε απέκρυψε οποιαδήποτε στοιχεία ώστε να θεωρηθεί ότι παραπλάνησε το δικαστήριο για να δεχθεί να εξετάσει την αίτηση στην απουσία της άλλης πλευράς. Όπως νομολογήθηκε πρόσφατα από το Ανώτατο Δικαστήριο στην **Κούππα v. Πουλλά Τσαδιώτη Λίμιτεδ κ.α., Πολιτική Έφεση Αρ.312/10, ημερ. 17.7.2014**, όταν εγερθεί θέμα κατεπείγοντος μετά που ακουστεί ο*

εναγόμενος, το θέμα δεν «θα πρέπει να αφήνεται να καταστρατηγεί το ζητούμενο ... και να αποπροσανατολίζει από τον στόχο, αλλά να εκλαμβάνεται εξ αρχής ως καθήκον του Δικαστηρίου να εξετάζει με προσοχή το υλικό που τίθεται ενώπιον του».

Κρίση Δικαστηρίου

Προτού εξεταστεί από το Δικαστήριο κατά πόσον πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις του Νόμου για έκδοση και οριστικοποίηση των επίδικων διαταγμάτων, εγείρεται θεωρώ το ερώτημα κατά πόσον με βάση τις ένορκες δηλώσεις του εναγόμενου, οι οποίες συνοδεύουν την ένσταση, διαφαίνεται ότι δεν συνέτρεχαν οποιοδήποτε κατεπείγοντες λόγοι ή ειδικές περιστάσεις για έκδοση των διαταγμάτων κατά το μονομερές στάδιο ή κατά πόσον υπήρξε απόκρυψη ουσιωδών γεγονότων από πλευράς των εναγόντων – αιτητών, ώστε να δικαιολογείται η ακύρωση των εκδοθέντων διαταγμάτων, παρά το ότι κάτι τέτοιο δεν εγείρεται ως λόγος ένστασης.

Από απλή ανάγνωση των σύντομων ένορκων δηλώσεων που συνοδεύουν την ένσταση, διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος περιορίζεται σε γενική άρνηση των όσων του καταλογίζονται στις ένορκες δηλώσεις που συνοδεύουν την αίτηση, χωρίς να αποκαλύπτει οποιαδήποτε άλλα γεγονότα, τα οποία εάν είχαν τεθεί υπόψιν του Δικαστηρίου κατά το μονομερές στάδιο, ενδεχομένως να διαφοροποιούσαν την κρίση του. Ειδικότερα σε ότι αφορά τον ισχυρισμό του εναγόμενου ότι κακοποιήθηκε και απήχθη από τρίτα πρόσωπα έξω από κάποιο ξενοδοχείο στο Λεμεσό, με αποτέλεσμα να τοποθετήσει δικό του σύστημα παρακολούθησης στην πολυκατοικία Sea Through για την ασφάλειά του, εφόσον η διαχειριστική επιτροπή της εν λόγω πολυκατοικίας δεν του έδιδε πρόσβαση στο υφιστάμενο σύστημα παρακολούθησης, καθώς επίσης και ο ισχυρισμός του ότι οι αποθήκες που σύμφωνα με τις ΕΔ ΑΠ και ΣΕΔ ΑΠ, ανήκουν στους ενάγοντες 5 και 6, στην πραγματικότητα ανήκουν στον ίδιο, δεν ανατρέπουν τους ισχυρισμούς της ΑΠ, οι οποίοι υποστηρίζονται από φωτογραφικό υλικό και βίντεο, σχετικά με τη στάθμευση του οχήματος του εναγόμενου σε χώρους στάθμευσης άλλων ενοίκων, ή μπροστά από τα οχήματά τους, τη ρίψη σκουπιδιών και αντικειμένων από τον εναγόμενο σε διάφορους χώρους της πολυκατοικίας, κοινόχρηστους, αλλά και χώρους που ανήκουν στους ενάγοντες, αλλά και της πρόκλησης ζημιάς στα οχήματα και σε κλειδαριά των εναγόντων 5 και 6 από τον εναγόμενο. Θα πρέπει να τονιστεί στο

σημείο αυτό ότι για σκοπούς της παρούσας αίτησης, το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε εις βάθος αξιολόγηση της μαρτυρίας, δεν καταλήγει σε συμπεράσματα επί της αξιοπιστίας μαρτύρων, ούτε σε τελικά ευρήματα αναφορικά με επίδικα στην Αγωγή ζητήματα.

Έχοντας συνεπώς υπόψιν το περιεχόμενο όλων των ένορκων δηλώσεων που τέθηκαν ενώπιόν μου, δεν καταδεικνύεται, κατά την κρίση μου, ότι υπήρξε από πλευράς των αιτητών οποιαδήποτε απόκρυψη ουσιωδών γεγονότων, ούτε προσπάθεια παραπλάνησης του Δικαστηρίου. Επιπλέον, δεν διαφαίνεται στη βάση των ένορκων δηλώσεων του εναγόμενου ότι εσφαλμένα κρίθηκε από το Δικαστήριο κατά το μονομερές στάδιο ότι συνέτρεχαν λόγοι για έκδοση των επίδικων διαταγμάτων μονομερώς, ούτε άλλωστε εγείρεται τέτοιος λόγος ένστασης.

Σοβαρό ζήτημα προς εκδίκαση - Ορατή πιθανότητα επιτυχίας

Σε ότι αφορά το κατά πόσον αποκαλύπτεται στη βάση της αίτησης κάποιο σοβαρό ζήτημα προς εκδίκαση, αποτελεί κρίση μου ότι η προϋπόθεση αυτή πληρούται, εφόσον όλες οι αιτίες, καθώς και οι επιδιωκόμενες θεραπείες στην Αγωγή αναγνωρίζονται από το Νόμο. Συγκεκριμένα, η Αγωγή φαίνεται να βασίζεται στο αστικό αδίκημα της επίθεσης (βλ. άρθρο 26 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου), στο αστικό αδίκημα της παράνομης επέμβασης σε ακίνητη ιδιοκτησία (βλ. άρθρο 43 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφ.148) και σε κατ' ισχυρισμό παραβιάσεις συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων στη βάση των άρθρων 15 και 17 του Συντάγματος (βλ. σχετικώς **Τάκης Γιάλλουρος ν. Ευγένιου Νικολάου** (2001) 1 Α ΑΔ 558).

Προχωρώ στο σημείο αυτό σε εξέταση της δεύτερης προϋπόθεσης του άρθρου 32, έχοντας κατά νου ότι η αξιολόγηση της πιθανότητας επιτυχίας της Αγωγής γίνεται με αναφορά στις ένορκες δηλώσεις, στις οποίες αναμένεται να υπάρχουν ακριβείς αναφορές σε γεγονότα και όχι αόριστα ή γενικόλογα συμπεράσματα (βλ. μεταξύ άλλων **Lawford Ltd κ.ά ν. Χατζηγαβριήλ κ.ά**, (2004) 1 Α.Α.Δ.818). Ως έχει κριθεί επανειλημμένως, εκείνο που απαιτείται σε διαδικασίες ως η παρούσα, δεν είναι η απόδειξη του ουσιαστικού δικαιώματος, αλλά σοβαρές ενδείξεις περί της πιθανότητας

ύπαρξής του (βλ. μεταξύ άλλων **T. A. Micrologic Computer Consultants Ltd v. Microsoft Corporation** (2002) 1 A.A.Δ 1802).

Χωρίς να προβαίνω σε εις βάθος αξιολόγηση της μαρτυρίας που έχει τεθεί ενώπιόν μου, αλλά σε πρωταρχική μόνο αξιολόγηση της μαρτυρίας της κάθε πλευράς (βλ. **Σεβαστού Μαίρη Νίκου v. Εμμανουήλ Νίκου Σεβαστού** (2002) 1 A.A.Δ.1980), αποτελεί κρίση μου ότι η μαρτυρία που έχει προσκομιστεί από πλευράς των αιτητών είναι πλήρως ικανοποιητική, ώστε να καταδείξει ορατή πιθανότητα επιτυχίας της Αγωγής.

Συγκεκριμένα, οι αιτητές έχουν προσκομίσει μαρτυρία ότι ο εναγόμενος ποικιλοτρόπως παρενέβη σε ακίνητή τους ιδιοκτησία και δια της συμπεριφοράς του παραβίασε κατ' επανάληψη τα συνταγματικά τους δικαιώματα για σεβασμό της ιδιωτικής τους ζωής, αλλά και περιουσίας. Τονίζεται ότι το μόνο που οι αιτητές οφείλουν να καταδείξουν στη βάση των ΕΔ και ΣΕΔ ΑΠ, είναι μια συζητήσιμη υπόθεση, σε συνάρτηση με τις βάσεις της Αγωγής τους. Τα όσα ο κύριος Χατζηλοΐζου αναφέρει δια της γραπτής του αγόρευσης σε σχέση με το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών ΑΠ, δεν αποτελούν ζητήματα που εξετάζονται στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας, αλλά στα πλαίσια της ακρόασης της Αγωγής. Το γεγονός ότι η ΑΠ δεν φαίνεται να ήταν αυτόπτης μάρτυρας σε όλα τα περιστατικά τα οποία περιγράφει, δεν αναιρεί τη θέση της ότι έλαβε γνώση από τους υπόλοιπους ενάγοντες και ως μέλος της διαχειριστικής επιτροπής για τα εν λόγω περιστατικά. Επιπλέον, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η μαρτυρία της ΑΠ ακόμη και στο βαθμό που είναι εξ ακοής, επιβεβαιώνεται στο μεγαλύτερο μέρος της από τα έγγραφα, επιστολές, φωτογραφίες και βίντεο τα οποία επισυνάπτονται στις ένορκες δηλώσεις της ως τεκμήρια και ουδόλως σχολιάζονται από τον εναγόμενο στις δικές του ένορκες δηλώσεις. Θα πρέπει επίσης να τονιστεί ότι η ΑΠ δεν αντεξετάστηκε ως προς την πηγή της γνώσης της, ούτε και υποβλήθηκε σχετικό αίτημα για αντεξέταση αυτής από τον ευπαίδευτο συνήγορο του εναγόμενου.

Επομένως, κρίνω ότι οι πρώτες δύο προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Νόμου ικανοποιούνται.

Ακολουθεί συνεπώς εξέταση της τρίτης προϋπόθεσης του άρθρου 32 του Νόμου, του κατά πόσον δηλαδή θα είναι δύσκολο ή αδύνατον να απονεμηθεί

δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο, σε περίπτωση ακύρωσης των εκδοθέντων διαταγμάτων.

Ως έχει παγίως νομολογηθεί, η έννοια της πλήρους απονομής της δικαιοσύνης δεν συναρτάται μόνο με την αποκατάσταση της υλικής ζημιάς (βλ. **M. & Ch. Mitsingas Trading Ltd v. Timberland Co** (1997) 1 A.A.Δ 1799). Στην υπόθεση **Εκδόσεις Αρκτίνος Λτδ**, ανωτέρω, μεταξύ των περιπτώσεων κατά τις οποίες η θεραπεία των αποζημιώσεων δεν μπορεί να κριθεί επαρκής, εντάσσεται και η περίπτωση επίκλησης παραβίασης δικαιωμάτων, ιδίως όταν η επικαλούμενη ζημιά ή βλάβη συνεχίζεται, με απρόβλεπτες προεκτάσεις (Δείτε επίσης την **Όξνου Ιωάννης Κυριάκου και Άλλη v. Μαρίας Ρόλη Λου**, (2011) 1 A.A.Δ.1066).

Ειδικότερα σε ότι αφορά υποθέσεις που αφορούν τη διάπραξη αστικών αδικημάτων, το Δικαστήριο δύναται να εκδίδει απαγορευτικά διατάγματα, διηκενή ή ενδιάμεσα, εάν και εφόσον ότι καταδεικνύεται επαναλαμβανόμενη από πλευράς του εναγόμενου παρενόχληση των εναγόντων, με αποτέλεσμα να προκύπτει κίνδυνος συνέχισης τέτοιας συμπεριφοράς, σε περίπτωση μη έκδοσης απαγορευτικών διαταγμάτων.

Ως αναφέρεται στο σύγγραμμα **Clerk & Lindsell on Torts**, 20^η έκδοση παράγραφος 29-05:

«The mere proof of legal wrong done in the past is insufficient to entitle the claimant to an injunction. The court must be satisfied that the interference with the claimant's right is continuing, as in many cases of nuisance and some of trespass or that it is likely to be repeated unless restrained.» (Ο τονισμός είναι του παρόντος Δικαστηρίου).

Με βάση τη μαρτυρία των αιτητών, όπως αυτή έχει προσκομιστεί μέσω της ΕΔ ΑΠ της ΣΕΔ ΑΠ, αλλά και όλων των τεκμηρίων που επισυνάπτονται σε αυτές, προκύπτει, κατά την κρίση μου, ότι σε περίπτωση ακύρωσης των εκδοθέντων διαταγμάτων, θα ελλοχεύει ο κίνδυνος επανάληψης από πλευράς του εναγόμενου, της αξιόμempτης συμπεριφοράς που του καταλογίζεται και κατ' επέκταση θα υπάρχει κίνδυνος συνέχισης της παραβίασης των συνταγματικών δικαιωμάτων των αιτητών,

αλλά και της διάπραξης εις βάρος τους των αστικών αδικημάτων της επίθεσης και της παράνομης επέμβασης στην περιουσία τους. Για το λόγο αυτό καταλήγω ότι σε περίπτωση ακύρωσης των εκδοθέντων διαταγμάτων, θα είναι δύσκολη έως αδύνατη η πλήρης απονομή δικαιοσύνης σε μεταγενέστερο στάδιο, σε περίπτωση επιτυχίας της Αγωγής.

Ισοζύγιο της Ευχέρειας

Με δεδομένη την ικανοποίηση των τριών προϋποθέσεων του άρθρου 32 του Νόμου, στρέφομαι τώρα σε εξέταση του κατά πόσον θα ήταν ορθό και δίκαιο να ασκήσω τη διακριτική μου ευχέρεια υπέρ της οριστικοποίησης των επίδικων διαταγμάτων. Το ερώτημα που τίθεται λοιπόν είναι σε ποιο διάδικο θα προκληθεί η ολιγότερη αδικία, σε περίπτωση έκδοσης εσφαλμένης απόφασης από το παρόν Δικαστήριο. Έχοντας αξιολογήσει όλα τα δεδομένα, τα οποία έχουν τεθεί ενώπιόν μου καταλήγω ότι αναφορικά με τα διατάγματα υπό σημεία Α και Γ, η πλάστιγγα κλίνει υπέρ της οριστικοποίησης αυτών. Το διάταγμα υπό σημείο Α, ουσιαστικά απαγορεύει στον εναγόμενο να σταθμεύει το όχημα του σε χώρους στάθμευσης που φαίνεται να ανήκουν στους ενάγοντες, χωρίς να τον εμποδίζει να σταθμεύει στο δικό του χώρο στάθμευσης στην πολυκατοικία (τον οποίο ο εναγόμενος δεν αρνείται ότι κατέχει) και επομένως ουδεμία ζημιά φαίνεται να προκαλείται στον εναγόμενο, δια του εν λόγω διατάγματος. Σε ότι αφορά το διάταγμα υπό σημείο Γ, αυτό απαγορεύει στον εναγόμενο να διατηρεί σύστημα παρακολούθησης των εναγόντων στην πολυκατοικία όπου διαμένουν, εκτός εάν λάβει την απαιτούμενη άδεια από την αρμόδια αρχή. Συνεπώς εάν ο εναγόμενος λάβει την απαραίτητη άδεια, θα δικαιούται να διατηρεί σύστημα παρακολούθησης για τη δική του ασφάλεια, ως θα καθοριστεί στους όρους της άδειας αυτής και συνεπώς ουδεμία ζημιά θα υποστεί, σε περίπτωση συνέχισης της ισχύος του εν λόγω διατάγματος.

Διαφορετική είναι η κατάληξη μου σε ότι αφορά το διάταγμα υπό σημείο Β και Δ ως έχει συνταχθεί. Έχοντας υπόψιν τους λόγους ένστασης ως διατυπώνονται ανωτέρω, καταλήγω ότι σε περίπτωση οριστικοποίησης του εν λόγω διατάγματος ως έχει, ελλοχεύουν μεγαλύτεροι κίνδυνοι πρόκλησης αδικίας στον εναγόμενο, παρά στους ενάγοντες, καθότι το διάταγμα αυτό είναι εξαιρετικά δραστικό και ενδεχομένως να διαφανεί ότι αποτελεί δυσανάλογο μέτρο στα πλαίσια της ως άνω Αγωγής.

Με βάση το εδάφιο (2) του άρθρου 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου όπως τροποποιήθηκε:

«Οιονδήποτε ενδιάμεσο διάταγμα, εκδοθέν συμφώνως τω εδαφίω (1), δύναται να εκδοθή υπό τοιούτους όρους και προϋποθέσεις ως το δικαστήριο θεωρεί δίκαιον, και το δικαστήριο δύναται καθ' οιονδήποτε χρόνον, επί αποδείξει ευλόγου αιτίας, να ακυρώση ή τροποποιήση οιονδήποτε τοιούτον διάταγμα».

Ασκώντας συνεπώς τις εξουσίες του Δικαστηρίου στη βάση του πιο πάνω άρθρου, έχοντας εξετάσει εκ νέου την αίτηση υπό το φως της ένστασης του εναγόμενου, καταλήγω ότι έχει καταδειχθεί εύλογη αιτία για τροποποίηση του εκδοθέντος διατάγματος υπό σημεία Β και Δ, ούτως ώστε αυτό να διαβάζεται από τούδε και στο εξής ως ακολούθως:

Β. Εκδίδεται διάταγμα με το οποίο διατάσσεται ο Καθ' ου η Αίτηση να μην προσεγγίζει είτε άμεσα είτε έμμεσα, είτε δια τηλεφώνου, είτε δια μηνυμάτων, είτε προσωπικά, είτε μέσω τρίτων εργοδοτούμενων ή και υπαλλήλων ή και πρακτόρων ή και άλλως πως προσώπων ενεργούντων δια λογαριασμό του ή και άλλως πως και/ή να έρθει και/ή να εισέλθει εντός είκοσι (20) μέτρων περιμετρικά του προσώπου των Αιτητών 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 και 8 σε οποιονδήποτε χώρο του συγκροτήματος Sea Through, είτε δημόσιο, είτε ιδιωτικό ή και των διαμερισμάτων ιδιοκτησίας ή και κατοχής ή και διαμονής των Αιτητών οπουδήποτε ή και στο συγκρότημα Sea Through, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η προσέγγιση των Αιτητών από τον Καθ' ου η Αίτηση είναι αναγκαία, μόνον δια να εισέλθει ή και να παρέχει πρόσβαση στο διαμέρισμα του στο Sea Through ή και για την έξοδο από το εν λόγω διαμέρισμα του με αρ.102, ή για νόμιμη χρήση των κοινόχρηστων χώρων του συγκροτήματος Sea Through, νοουμένου ότι κατά το χρόνο αυτό ο εναγόμενος δεν θα επιτίθεται στους Αιτητές είτε λεκτικά, είτε σωματικά, είτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης επί της απαίτησης ή την έκδοση νέας διαταγής του Δικαστηρίου.

Δ. Νοείται ότι το παρόν διάταγμα δεν απαγορεύει στον Καθ' ου η Αίτηση να εισέρχεται εντός ακτίνας είκοσι (20) μέτρων ή και εντός ακτίνας μικρότερης των είκοσι (20) μέτρων περιμετρικά του προσώπου των Αιτητών, νοουμένου ότι η

είσοδος του αυτή γίνεται αποκλειστικά και με σκοπό την πρόσβαση του στο διαμέρισμα ιδιοκτησίας του με αρ.102 στο συγκρότημα Sea Through ή στο όχημά του, νοουμένου ότι αυτό είναι σταθμευμένο στο χώρο στάθμευσης που ανήκει ή και αναλογεί στο διαμέρισμά του με αρ.102, ή / και νοουμένου ότι η προσέγγιση των Αιτητών γίνεται χωρίς πρόθεση και/ ή χωρίς να συνοδεύεται από επίθεση εναντίον τους καθ' οιονδήποτε τρόπο ή/ και με σκοπό τη νόμιμη χρήση των κοινόχρηστων χώρων του συγκροτήματος Sea Through.

Κατάληξη:

Για τους πιο πάνω λόγους τα εκδοθέντα διατάγματα υπό σημείο Α και Γ καθίστανται απόλυτα και το διάταγμα υπό σημεία Β και Δ τροποποιείται ως καταγράφεται ανωτέρω.

Σε ότι αφορά τα έξοδα της διαδικασίας, εν προκειμένω τυγχάνει εφαρμογής ο Κανονισμός 39.7(1) των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας του 2023 σύμφωνα με τον οποίο:

«(1) Ο γενικός κανόνας είναι ότι το δικαστήριο προβαίνει σε συνοπτικό υπολογισμό των εξόδων κατά την ολοκλήρωση οποιασδήποτε ακρόασης η οποία διήρκησε συνολικά όχι πέραν των 6 ωρών και σε τέτοια περίπτωση η διαταγή θα καλύπτει τα έξοδα της αίτησης ή του θέματος με τα οποία σχετιζόταν η ακρόαση».

Επιπλέον, σύμφωνα με τον Κανονισμό 39.9:

« (1) Αποτελεί καθήκον των διαδίκων και των δικηγόρων τους να βοηθούν το δικαστήριο στην πραγματοποίηση συνοπτικού υπολογισμού εξόδων σε κάθε υπόθεση στην οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός 39.7 υποβάλλοντας κατάλογο εξόδων των αξιούμενων ποσών, δύο μέρες πριν την τελική ακρόαση.

(2) Παράλειψη συμμόρφωσης με τις πρόνοιες της παραγράφου (1), χωρίς εύλογη αιτία, λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο όταν αυτό αποφασίζει σχετικά με το συνοπτικό υπολογισμό των εξόδων σύμφωνα με τον κανονισμό 39.7».

Συνεπώς η αίτηση ορίζεται για συνοπτικό υπολογισμό των εξόδων στις 14/9/2024 και ώρα 09:00. Οποιοσδήποτε διάδικος διεκδικεί έξοδα στην παρούσα διαδικασία, να καταχωρίσει κατάλογο εξόδων το αργότερο μέχρι την 12/9/2024.

.....

Α. Κάρνου Α.Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής